

til Side, for at de ikke atter skulde bringe den Svøkkelse, som stufede Forhaabninger altid give. Det vilde jeg ønske, at denne Debat kunde føre til, og saa vil jeg forøvrigt som Medlem af Udvalget ogsaa ønske, at det lille Videnshu, som vi have tilføjet i sidste Linie af Betænkningen Nr. 29 angaaende Indstillingen Nr. 5, kunde blive imødeføkket, uden at man dog derved krænkede de Principer, som Administrationen hidtil har fulgt, og som vi længe have vidst maatte følges. Thinget maa undskyldes, at jeg har følt mig tvungen paa Grund af Sagens Bigtighed til at gaa saa vidtløftig ind paa denne Sag. Det er jo saa, at Nar for Nar bliver der flere og flere Mennecker, der maa ernære sig ved Fiskeri, Skotte paa Skotte af Seilskibe gaa bort og overlade snart al Skibsarten til Dampskibe, og vi have da at overveie, om vi ikke skulle yde Bort til, at vor store Sømandsbefolkning kan finde Brødet andetsteds, om vi ikke til Erstatning skulle søge at skabe rimelige Forhold, under hvilke de kunne tage fat paa Fiskeriet, som de medbringe fortrinlige Betingelser til for at kunne udbytte. Det er for Statskassen altid en vigtig Sag, naar dette Anliggende bringes under Forhandling. Lader os da gjentage, hvad jeg tror, at alle Vi, den høitærede Minister, Finantsudvalget og Thinget ere enige om: Vi ere enige om det Betydningssulde i, at der paa dette Omraade oprettes en Assuranceforening som en privat Forening efter gode og rigtige Principer. Vi ere fremdeles enige i, at det er ønskeligt, at vi Alle lære at kjende de almindelige administrative Regler for Anvendelsen af Understøttelse til Private, for at vi ikke ved vor Stilling til saadanne Forhold skulle forlede Folk til at nære Haab, som maa stufes, og komme til at afholde Private fra at yde Hjælp i rette Tid. — Jeg har endnu det andet Fiskerispørgsmaal at omtale. Det har undret mig, at den høitærede Minister er imod en direkte Understøttelse til Fiskeritidenden, til dens Trykkerudgifter og dens Papir — det er jo det, der er Meningen — for at Prisen kan sættes ned, og Fiskerne holde Tidenden ikke blot i Fiskerleierne, men ogsaa naar de bo enkeltvis langs Kysten. For Fiskerleiernes Skuld behøves det maaske mindre, at Prisen bliver nedsat, thi der kunne Folk slaa sig sammen om et enkelt Exemplar. Jeg siger, at det undrer mig, at den høitærede Minister er imod dette. Jeg tror, at den høitærede Minister lader sig forlede af — jeg siger ikke hans, men jeg tror at kunne sige, uden at sige for meget, af Indenrigsministeriets mindre velvillige Holdning overfor den Mand, der er Redaktør af Bla-

det. Jeg tror, at man har set feil af Spørgsmaalet, og det undrer mig, at just Navnet og Redaktørens fra Ministeriets forskjellige Opfattelse og Standpunkt skal være en Hindring for dette almindelige Foretagende. Jeg slutter mig i mine Betragtninger af denne Tidendes Bigtighed til min ærede Kollega for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), og jeg siger, at det forbauser mig, at den høitærede Minister modsætter sig dette Ønske. Ville vi se Finantsloven efter, er der jo flere Tidender og Tidsskrifter, der understøttes ved direkte Tilskud fra Statskassen, og vi søie jo jævnlig saa et og saa et andet til. Selv har jeg været i Tvivl om adskillige af disse Understøttelser, idet jeg har haft en Forestilling om, at det ved enkelte af dem mere var personlige Honorarer, man ydede, men jeg er da bleven overstemt. Men vi understøtte altjaa forskjellige Jagtskrifter, tekniske og mathematiske Tidsskrifter og andre, med 1,000 Kr. eller saa om Aaret, hvorfor skulde vi saa ikke kunne yde 1,000 Kr. ogsaa til denne Jagttidende, der er af Bigtighed for, om end ikke gjennemgaende den fattigste Del af Befolkningen, saa dog for en meget fattig og stor Del af vor Befolkning, der har at udføre en for den selv og Samfundet meget bethydningsfuld Næringsvei? Nu siger man fra Regjeringens Standpunkt: Men vi have jo den anden Fiskeritidende, det er den officielle Tidende, det er Noget, som skal læses; men det nytter jo ikke, at man har Noget, som skal læses, naar Folk ikke synes om det, og det ingen Nytte gjør! Saa er det bedre at støtte det, som Folk synes om og vil læse. Jeg beklager, at de Navne, der støtte dette Andragende, ikke ere anførte, thi det er Navne fra de forskjelligste Steder af Landet og Navne af megen Vægt. Jeg kan ogsaa tilføie, at jeg personlig fra mange Steder har faaet bestemte Udtalelser fra Fiskere, der baade ere dygtige til deres Gjerning og fremtrædende paa anden Maade, om Betydningen af denne Tidende. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor man skulde negte Fiskerne en Understøttelse, de gjerne ville have til denne Tidende. Det er og bliver mig ubegribeligt ligesoverfor de andre Understøttelser, vi give. — Jeg skal hermed slutte, idet jeg beder om Undskyldning for, at jeg har blandet mig i den udsørlige Debat, der har været ført om disse Sager, men jeg kan ikke sige Andet, end, at naar den Slags Sømandspørgsmaal ere paa Bane, kan jeg ikke ret vel holde mig tilbage.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal dog bede det ærede Medlem om ikke at gjøre Adskillelse imellem mig og mit Ministerium.